

Vražda v obývačke

Mária vytlačila z tuby zvyšok potravinovej farby a sústre-
dene sa sklonila nad korpus koláča. Už iba jeden výkričník
a zvládla to. Vtom niekto zúrivo zazvonil pri dverách. „Koho
to práve teraz čerti nesú!“ zanáďavala si. Výkričník bol totálne
dobabraný. Mária šmarila tubu do kúta a bežala otvoriť. Vonku
stáli Kim a Franciska. „Nemohli by ste už konečne raz zvoniť
ako normálni ľudia?“ spustila na ne na privítanie ich priateľka
z Klubu pátračiek, s ktorými si dohodla DVD-krimi-večer.

„Čo sa s tebou deje?“ spýtala sa Kim ustarostene. „Necítiš
sa dobre?“

Franciska sa rozchichotala a ukázala na červený fľak na Má-
riinom nose. „Vyrúšili sme ťa pri maľovaní?“

„Nie,“ odvetila Mária a počúchala si nos. „To som si vybavila
už dnes ráno. Drela som za vás.“

Kim a Franciska ju nasledovali do kuchyne.

„Vau, napiekla si pre nás mafiny!“ zvolala Franciska. „Ako si
si na to našla čas popri tých tisíckach hodín spevu, divadelných
skúškach a kurzoch aerobiku?“

Mária už-už chcela na to jedovato odpovedať, keď vtom
Kim štuchla Francisku do rebier. „Nechaj Máriu na pokoji! Tie
mafiny vyzerajú fantasticky a ešte si všade natriekala aj tri vý-
kričníky.“

Mária prikývla. „Jasné, Tri pátračky konečne môžu niečo osláviť. Náš detektívny klub má práve štyri týždne. Úprimne povedané, mafiny som kúpila. Iba polevu som urobila sama.“

Franciska vyprskla. „Typické!“ No keď si všimla, ako Mária nervózne prevrátila oči, ihneď zvážnela. „Prepáč, nemyslela som to tak. Môžem ti pomôcť?“

„Áno,“ povedala Mária. „Odnes mafiny do obývačky. Čo si dáte na pitie?“

„Kolu!“ zvolali Kim a Franciska jednohlasne.

„Jasné, ani som sa nemusela pýtať,“ odvetila Mária.

O chvíľu už sedeli v obývačke na obrovskej bielej pohovke a pochutnávali si na mafinoch.

Kim si oblizla pery. „Hm, tie kúsky čokolády sú na tom najlepšie. Musím si ešte jeden zobrať.“

Čokoláde Kim nedokázala odolať, potrebovala ju ako výživu na nervy, či už pri riešení zamotanej detektívnej zápletky alebo pri písaní kriminálneho príbehu.

Franciska sa medzitým s obdivom rozhliadala po obývačke. Vedľa pohovky stálo čierne krídlo a na vyleštených parketách sa rozprestierali koberce s orientálnym vzorom. Mária sa mala dobre. Jej otec ako herec zarábal toľko, že si mohol dovoliť hriešne drahý byt v staršom dome v najnoblesnejšej mestskej štvrti. No Franciska najviac závidela svojej priateľke bazén na streche a fitness so saunou v pivnici. Ale hádam ešte viac závidela Márii jej otca, hoci by to navonok nikdy nedala najavo. Máriin otec hral totiž hlavného komisára Brockmeiera v seriáli Predmestská hliadka a Franciska si nenechala ujsť ani jedno pokračovanie napínavej kriminálnej série.

Vtom Mária zdvihla pohár koly. „Pripime si na Tri pátračky a veľa nových napínavých prípadov!“

„Na náš skvelý tím!“ zvolali Kim a Franciska.

Poháre vypili na ex.

Mária potom vstala a podišla k regálu od vrchu až po spodok plnému dévedečiek. „Tak ktorý krimipríbeh si chcete pozrieť? Pár pokračovaní Predmestskej hliadky alebo niečo iné? Ocko má obrovskú zbierku kriminálok.“

„Vraždu v Orientexpresse,“ vystrelila Kim ako z revolvera.

Franciska sa rozosmiala. „To bolo jasné. Tým sa všetko začalo. Pamätáte sa ešte, ako sme sa my tri stretli v *Café Lomo*? Kim, ty si držala v ruke ako poznávacie znamenie knihu *Vražda v Orientexpresse* a ja knihu *Tim a Struppi*.“

„Samozrejme,“ odvetila Kim. Dokázala sa rozpamätať na každú podrobnosť. Aká bola vtedy rozrušená! Do školského časopisu dala oznam, že hľadá dievčatá do Klubu detektívok. Franciska a Mária boli vtedy najväznejšie kandidátky, s ktorými si nakoniec dohodla stretnutie.

„Vtedy som to hneď chcela vzdať,“ povedala Mária a vyškieľajúc sa otočila k Franciske. „Mala som z vás dojem, že ste súce iba na posedenia pri kávičke a riešite len babské záležitosti.“

Franciska sa zamračila. „A ja som si myslela, že s takou arogantnou babou nechcem mať nič. Robila si sa strašne dôležitá, používala si samé cudzie slová a chválila si sa svojím slávnym ockom.“

„Nuž, ale bezo mňa by sme tu teraz nesesedeli,“ zapojila sa Kim a s chuťou si hodila do úst tretí mafin. „Keby som sa sústavne nebola medzi vás miešala, nikdy by ste nezistili, že

sa celkom dobre znášate, a nikdy by sme nevyriešili náš prvý prípad.“

„To je pravda,“ odvetila Mária. „Bez teba by to nešlo.“

Franciska súhlasne prikývla. „Ty si vlastne hlava nás troch.“

Kim sa začervenala. „Len nepreháňajte.“ Neznášala, keď bola v centre pozornosti.

„Ty máš kontakt na Michiho, však? Ako sa má?“ spýtala sa Mária.

„Dobre,“ odpovedala Kim a opäť sa začervenala.

Počas riešenia posledného prípadu sa všetky tri zoznámili s Michim Millbrandtom a Kim sa hneď doňho zamilovala. Franciska, našťastie, od tejto témy odbočila.

Odrazu chytila Kim za rameno. „Ale to najlepšie som vám ešte neporozprávala! Pýtala som sa mojich rodičov, či by sme nemohli používať tú starú šopu za našim domom, a súhlasili!“

„Super!“ nadšene vykrikla Kim. „Ale dúfam, že si rodičom neprezradila, na čo budeme šopu potrebovať!“

Franciska si potukala po čele. „Hádam ma nepovažuješ za hlupaňa? Ani slovom som nenaznačila, že to má byť Hlavný stan nášho Klubu pátračiek. Namiesto toho som im narozprávala, že sme najlepšie kamošky a potrebujeme priestor, kam by sme sa niekedy utiahli.“

„Nie je to prvý raz, čo klameme,“ vyhlásila Kim, ktorá z duše nenávidela klamstvo.

„Aká je vlastne veľká tá šopa?“ spýtala sa Mária.

Franciska sa rozhládla po obývačke. „Hm, určite aspoň raz taká veľká ako tento priestor.“

„Tak to sa tam môžeme pekne rozťahovať,“ potešila sa Kim.

Franciska prikývla. „Áno, ale iba ak odtiaľ vypraceme všetky haraburdy. Šopa je plná starého nábytku, dosiek a smetí.“

A okrem toho stojí v rohu ešte aj starý kočiar. Ten by sme tam mohli nechať a nanovo ho pretrieť. Mohol by to byť pre nás ďalší úkryt na diskutovanie o mimoriadne tajných veciach.“

Mária ohrnula nosom. „Kočiar? Aké romantické!“ Nemala ku koňom žiaden vzťah a nechápala, prečo je toľko dievčat zbláznených do koní. Aj Franciska neustále rozprávala o svojom poníkovi Tinke, a pretože tak či tak rada a veľa rozprávala, väčšinou nevedela rýchlo prestať. Márii sa nechcelo počúvať zasa nejaký nový príbeh o Tinke, preto radšej hneď prehodila reč na inú tému: „Máš pravdu, kočiar nie je na zahodenie, možnože je pod sedadlom nejaká tajná priehradka, kam si budeme môcť schovať dôležitý dôkazový materiál.“

„Tak to by bolo super,“ odvetila Kim. „Budeme mať teda tajnú centrálu tak ako Traja pátrači na šrotovisku.“

„Ešte nie sme tak ďaleko,“ pribrzdila ju Franciska. „Upozorňujem vás, že budeme mať čo robiť. Potrebujeme ešte niekoľko dní. Dúfam, že s odnášaním harabúrd to zvládneme aj sami.“

„Môžeme sa Michiho spýtať, či by nám s tým nepomohol,“ navrhla nenápadne Kim.

„Dobrý nápad,“ súhlasila Franciska.

Odzrazu Márii zažiarili oči. „Aj tvoj veľký brat by nám mohol pomôcť, Franci! Stefan má predsa auto a mohol by veci poodvážať do zberného dvora.“ Odkedy Mária po prvý raz uvidela Franciskinho brata, neprestala naňho myslieť. Má už osemnásť rokov a je taký úžasný!

„Spýtam sa ho,“ súhlasila Franciska. „Ale aj tak musíme všetky makať. Možno by si si pri takejto práci výnimočne nemusela nalakovať nechty.“